

U kent vast wel de uitdrukking: "Voor iemand door het vuur willen gaan." Of met andere woorden: Je aan groot gevaar blootgeven. Risico's nemen. Je leven op het spel zetten. Voor iemand anders!

De grillige koning van Babel, koning Nebukadnezar, heeft weer eens iets nieuws bedacht. Er moet in het dal Dura - niet ver buiten het grootse en machtige Babel - een reusachtig gouden beeld komen. Een schitterend beeld. Zestig el hoog en zes el breed. Dat is bijna zo hoog als een flatgebouw van tien verdiepingen! De beeldmakers van Babylon konden er wat van. Het symbool van de macht van Nebukadnezar. De macht van een mens. Die macht moet worden aanbeden. Daar zal Nebukadnezar wel voor zorgen. Wat zal het een feest zijn als alle volken, natiën en talen zich in het stof zullen buigen en zijn beeld van goud zullen aanbidden.

De koning zal dat feest organiseren. Hij zorgt voor de gewijde stemming: allerlei muziekinstrumenten laat hij bespelen. Maar er moet ook grimmigheid zijn. Daarom laat de van macht bezeten mens Nebukadnezar meteen een grote oven bouwen, met een opening aan de bovenkant en aan de onderzijde. Die oven komt vlak bij het beeld te staan. Wie niet buigt en aanbidt ... het is met hem of haar gedaan. Zonder pardon wacht de hitte van het vuur. Het is geen spel, maar ernst.

Het feest begint. Doodstil is het geworden onder de duizenden. Geen ander geluid is er dan het knetteren van de vlammen in de oven. De koning zit trots en zwijgend op een kostbare troon. Het beeld glanst in het zonlicht.

Dan klinken opeens de bazuinen. De grote schare zinkt op de knieën. Alle hoofden buigen zich ter aarde. Al de bestuurders van het koninkrijk van Babel buigen als knipmessen, omdat een gril van hun koning het wil.

Drie jonge mannen staan nog fier overeind. Wie zijn die dwazen? Wie wagen hun leven om de wil van Nebukadnezar te weerstaan? Hun namen zijn al spoedig bekend: Sadrach, Mesach en Abednego. "Onze God, die wij vereren, is machtig om ons te verlossen. Wij zullen uw beeld niet aanbidden!"

Het gezicht van de koning is verwrongen van woede: ontrouw, verraad. Is er een god, machtiger dan hij?

Witgloeiend staat de oven te branden als de vrienden van Daniël er heen worden gevoerd en er in geworpen worden. Maar niet drie, maar vier mannen wandelen straks in het vuur. Een wonder. God heeft ingegrepen.

Door het vuur gaan. Ook Gods eigen Zoon ging door het vuur. Op Golgotha, door het vuur van de goddelijke toorn. Toen greep God niet in. Onze Heiland zette zijn leven daarbij in. Vrijwillig, helemaal alleen. Hij deed dat voor ons, in onze plaats. Hij gaf voor ons Zijn leven. Dat is Zijn liefde voor zondaren.

Durven wij - op onze beurt - met deze Heiland door het vuur te gaan? Ik moest denken aan de woorden van Psalm 18:

"Met U durf ik mij in de strijd te wagen, de legerbenden op de vlucht te jagen. Met U ga ik door water en door vuur, en met mij God spring ik over een muur."